

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/162/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614218495
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7614218495.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Cakociho a sudcov JUDr. Petra Tutka a JUDr. Adriany Murínovej v právnej veci žalobcu Quantum Credit a.s., so sídlom v Bratislave, Tomášikova 23/C, IČO: 47 248 980, zastúpeného advokátskou kanceláriou PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Tomášikova 23/C, IČO: 36 668 745 proti žalovanej A. R., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v C.A., C. XXX, o zaplatenie 491,25 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 21. januára 2015 č.k. 11C/295/2014-28 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 159,31 eura s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 23,18 eura počnúc od 26.2.2012 do zaplatenia a 9,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 136,13 eura počnúc od 26.11.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vyslovil, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu 491,25 eura s príslušenstvom a náhradu trov konania titulom dlžného hovorného a zmluvnej pokuty zo zmlúv o pripojení, ktoré žalovaná uzatvorila dňa 25.10.2011 s jeho právnym predchodcom - spoločnosťou Slovak Telekom a.s. Bratislava, tvrdiac pritom, že žalovaná porušila svoje povinnosti jednak zo zmluvy o pripojení a dodatku k tejto zmluve zo dňa 21.10.2011, na základe ktorej sa jeho právny predchodca zaviazal poskytovať žalovanej dátové služby prostredníctvom pevnej internetovej prípojky, program MI Neob 3, a zároveň poskytnúť žalovanej zľavu na využívané služby alebo zariadenie (mobilný telefón LEADTEK USB MODEM NEW), v lehote viazanosti 24 mesiacov tým, že mu neuhradila riadne a včas hovorné vo výške 23,18 eura, za čo vyúčtoval žalovanej zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eura. Žalovaná nezaplatila riadne a včas ani hovorné vo výške 136,13 eura, fakturované na základe zmluvy o pripojení zo 25.10.2011, predmetom ktorej bolo poskytnutie mobilných hlasových služieb, program Relax 60+ (120). Aktívnu legitímáciu preukazoval žalobca zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2013 a oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 2.12.2013, adresovaného žalovanej.

Vychádzal zo zistenia, že na základe zmluvy o pripojení a dodatku k tejto zmluve zo dňa 25.10.2011 právny predchodca žalobcu poskytoval žalovanej dátové služby prostredníctvom pevnej internetovej prípojky, program MI Neob 3 a zároveň žalovanej poskytol zľavu na poskytované služby a mobilný

telefón LEADTEK USB MODEM NEW s dobou viazanosti 24 mesiacov, pri zmluvnej pokute dohodnutej s odkazom na tabuľku č. 1, t.j. vo výške 331,94 eura. Druhou zmluvou o pripojení zo dňa 25.10.2011 sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytovať žalovanej mobilné hlasové služby, program Relax 60+. Žalovaná svoje povinnosti zo zmluvy porušila a neuhradila riadne a včas cenu hovorného za obdobie od 8.1.2012 do 7.2.2012, vyúčtovaného faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 8.2.2012 v sume 23,18 eura, ani hovorné za obdobie od 8.10.2011 do 7.11.2011, fakturované v sume 136,13 eura faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 8.11.2011, a nezaplatila ani zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eura, ktorú právny predchodca žalobcu vyúčtoval faktúrou zo dňa 8.11.2012, splatnou dňa 25.11.2012.

Po právnom posúdení veci podľa § 42 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. a), b), § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 37 ods. 1, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 53a ods. 1, § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný v časti nároku žalobcu na úhradu dlžného hovorného vo výške 159,31 eura spolu s úrokom z omeškania v zmysle vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z., a nedôvodný v časti nároku na zmluvnú pokutu. Konštatoval, že posudzovaná zmluva o pripojení spolu s dodatkom je spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú sa vzťahujú ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom ide o formulárovú zmluvu, vrátane jej dodatku, do ktorej sa údaje len vpisovali a ktorých obsah žalovaná nemohla nijako ovplyvniť, pretože ju mohla iba ako celok odmietnuť alebo prijať a podrobiť sa tak dojednaniu aj o zmluvnej pokute. Navyše písanej v nečitateľnej forme, malými písmenami. Takto mala žalovaná ako spotrebiteľ objektívne iba veľmi nejasnú predstavu o obsahu zmluvných podmienok, a to nielen vzhľadom na drobné písmo, akým sú zmluva o pripojení, všeobecné zmluvné podmienky a dodatok napísané, ale aj pre komplikovanú slovnú formuláciu zmluvných dojednaní, ktorých obsah ako spotrebiteľ nebola schopná v krátkom čase pochopiť a zväžiť. Táto skutočnosť spôsobuje neprijateľnosť zmluvných podmienok týkajúcich sa zmluvnej pokuty. Doplnil, že žalobca nereagoval na výzvu súdu na predloženie dôkazu o tom, aká povinnosť a kedy mala byť žalovanou porušená a ktorá by odôvodňovala žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eura, a dôvodil, že pokiaľ žalobca odvodzoval svoj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty od dodatku k zmluve o pripojení, ktorý uvádza, že porušenie zmluvných povinností zo strany žalovanej má za následok platenie zmluvnej pokuty žalobcovi uvedenej v tabuľke č. 1, z tohto dodatku nie je jasne a zrozumiteľne zrejmé, pre prípad porušenia ktorej zmluvnej povinnosti je žalovaná povinná zaplatiť zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto dodatku, keďže sa v ňom uvádza pojem "hociktorá povinnosť", s odvolaním sa na dodatok a všeobecné podmienky zmluvy. Z uvedeného potom vyvodil, že takáto formulácia spôsobuje v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatnosť dojednania zmluvnej pokuty pre jej neurčitosť. Napokon poukázal na to, že v obdobných veciach všeobecné súdy v SR už rozhodovali a vyslovili neprijateľnosť a neplatnosť posudzovanej zmluvnej podmienky spoločnosti Slovak Telekom (predtým T-Mobile), ktorá sa týka zmluvnej pokuty, ako napríklad rozsudok Okresného súdu Bardejov zo dňa 7.12.2011 sp. zn. 4C/164/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 15.3.2012 sp. zn. 16Co/31/2012.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že vzhľadom na prevažný neúspech v spore, žalobcovi náhradu uplatnených trov konania nepriznal. O trovách žalovanej nerozhodoval, pretože táto si ich náhradu neuplatnila.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca a to v časti, v ktorej nebolo jeho návrhu vyhovené, z odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p. Navrhol rozsudok v jeho napadnutej časti zmeniť, žalobe v plnom rozsahu vyhovieť a priznať mu náhradu trov jeho právneho zastúpenia v celkovej výške 148 eur. V dôvodoch odvolania namietol správnosť právneho záveru prvostupňového súdu o nedôvodnosti jeho nároku na zmluvnú pokutu. V tejto súvislosti uviedol, že zákon dohodu o zmluvnej pokute nijakým spôsobom neobmedzuje a *expresis verbis* v § 544 ods. 1 neurčuje, že z dojednaní o zmluvnej pokute musí presne vyplývať, ktorá konkrétna povinnosť je krytá zmluvnou pokutou a pokiaľ by sa malo jednať o určitú zmluvnú povinnosť, neurčil kde a ako má byť táto povinnosť stanovená, t.j. kde v zmluve a akým spôsobom. Nakoľko inštitút zmluvnej pokuty slúži ako zabezpečovací prostriedok v zmluvných vzťahoch, považoval jej dojednanie za absolútne oprávnené. Tvrdil, že žalovaná pri podpise zmluvy o pripojení a jej dodatku, uzatvorenej s jeho právnym predchodcom dňa 25.10.2011 bola oboznámená s možnosťou jej uplatnenia, poukázal na bod 3 dodatku, kde sa nachádza taxatívny výpočet povinností, po porušení ktorých mal právo uplatniť si dohodnutú

zmluvnú pokutu vo výške uvedenej v tabuľke č. 1 dodatku, pričom jednou z týchto povinností bolo riadne a včas zaplatiť cenu služby, a aj napriek faktu, že v tomto ustanovení sa uvádza slovné spojenie "porušenie hociktorej povinnosti", myslí sa tým porušenie hociktorej povinnosti z povinností následne vymenovaných. Keďže žalovaná cenu služby riadne a včas neplatila, vzniklo mu ako poskytovateľovi služby právo vyfakturovať žalovanej zmluvnú pokutu. Mal za to, že bod 3 dodatku k zmluve o pripojení nenapĺňa kvalifikačné kritériá neprijateľnosti stanovené v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. K otázke nemožnosti ovplyvnenia zmluvných podmienok zdôraznil, že žalovaná si slobodne a bez nátlaku vybrala dodávateľa služieb a sama si vybrala ich okruh. Za neprijateľný a výslovne subjektívny názor označil konštatovanie prvostupňového súdu o drobnom a nečitateľnom písme a neprehľadnej slovnej formulácii jednotlivých zmluvných dojednaní a ich množstve v jednom súvislom texte uviedol, keďže veľkosť písma nesúvisí s obsahom zmluvy a v žiadnom prípade nemožno povedať, že by menšie písmo malo pre hociktoreho účastníka zmluvy menší význam ako písmo väčšie, načo preto za neprijateľné opierať právny názor o takúto argumentáciu. Napokon poukazom na uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 6Co/325/2012-59, rozsudok Okresného súdu Rožňava sp.zn. 4C/106/20012 i Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 16.12.2014 č.k. 4C/272/2014-31 namietol, že súd prvého stupňa sa so skutkovým stavom tohto prípadu riadne nevysporiadal, svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil, čím v konečnom dôsledku odoprel jeho ústavné právo na náležité prejednanie veci.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania, postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov dospel k záveru, že v prejednávanej veci žalobcom uplatnený odvolací dôvod nie je naplnený. Odvolacie námietky žalobcu nie sú spôsobilé prívodiť zmenu, či zrušenie rozsudku v jeho napadnutej časti. Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním náležite zistil skutkový stav a svoje rozhodnutie založil na skutkových zisteniach, ktoré z tohto dokazovania vyplynuli. Vykonané dokazovanie následne vyhodnotil podľa zásad uvedených v § 132 O.s.p., t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach a pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo počas konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, zistený z dôkazov označených žalobcom, keďže žalovaná sa k veci nevyjadřila, vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávajúci prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia preskúmaného rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

Napadnuté rozhodnutie tak zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie netrpí nedostatkom riadneho odôvodnenia, ktoré by malo za následok vznik vady podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., napadnutý rozsudok je vecne správny a je potrebné ho potvrdiť (§ 219 ods. 1 O.s.p.), pretože súd prvého stupňa na základe dostatočne zisteného skutkového stavu vec správne právne posúdil, aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a správne rozhodol ak zamietol žalobu v časti nároku žalobcu na zmluvnú pokutu.

Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia a právne normy, ktoré použil súd prvého stupňa poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje. Zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody tejto časti napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Len na zdôraznenie správnosti dôvodov preskúmaného rozsudku a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd považuje za potrebné dodať:

Odvolací súd sa predovšetkým stotožňuje s dôvodmi o neurčitosti dojednania zmluvnej pokuty v dodatku k zmluve o pripojení, ktorý stanovuje neurčitý okruh rôznych porušení, keďže sa v ňom uvádza pojem "hociktorá povinnosť", s odvolaním sa na dodatok k zmluve o pripojení a všeobecné podmienky zmluvy.

Z obsahu spisu totiž vyplýva, že podľa čl. 3 Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 25.10.2011 v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka, "najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 alebo 2 tohto dodatku alebo v článku 3 bod 3.4 alebo 3.5 alebo čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) všeobecných podmienok MI" ... je účastník povinný uhradiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške uvedenej v tabuľke č. 1 tohto dodatku (č.l. 6 súdneho spisu). Obsahom spisu nie je ani tabuľka č. 1 tohto dodatku a ani všeobecné podmienky MI.

Takto neurčitý právny úkon je neplatný (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Túto časť zmluvného dojednania o zmluvnej pokute možno v súlade s § 41 Občianskeho zákonníka oddeliť od ostatného obsahu právneho úkonu.

Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na zásadu autonómie vôle strán a z toho odvodenú zásadu zmluvnej slobody, ktorá je jedným z hlavných princípov záväzkového práva, odvolací súd pripomína, že v posudzovanej veci nie je sporné, že žalobca si uplatňuje nárok na zmluvnú pokutu zo spotrebiteľskej zmluvy.

Z tohto pohľadu správne súd prvého stupňa pri rozhodovaní postupoval, keď na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pre spotrebiteľské zmluvy platí, že nesmú obsahovať neprijateľné podmienky a nejasnosť alebo nezrozumiteľnosť zmluvných dojednaní nesmie byť na ťarchu spotrebiteľa. Samotným východiskom je pritom postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Zo stretu autonómie vôle a z myšlienky rovnosti potom vyplýva ochrana slabšej zmluvnej strany, a to s cieľom dosiahnutia vyváženej pozície, t.j. spravodlivosti, ekvity, či rovnováhy zúčastnených záujmov. K tomuto je vhodné dodať, že ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, ktorej účelom je (a bolo) poskytnúť spotrebiteľovi primeranú ochranu vyplývajúcu z ustanovení o spotrebiteľskom práve, spadá medzi jednu zo zdieľaných politík Európskej únie, preto je nutné na vec nahliadať tiež z pohľadu unijného práva. Európska únia vydala niekoľko smerníc dopadajúcich na ochranu spotrebiteľa. S posudzovanou vecou úzko súvisí najmä smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorej článok 6 musí byť vykladaný v tom zmysle, že spotrebiteľ nie je zneužívajúcou klauzulou viazaný a že v tomto smere nie je nevyhnutné, aby túto klauzulu najprv úspešne napadol (Pannon, bod 1. výroku). Vnútroštátny súd má totiž povinnosť posúdiť z úradnej povinnosti zneužívajúci charakter zmluvnej podmienky, pokiaľ má k dispozícii informácie o právnom a skutkovom stave, ktoré sú pre tieto účely nevyhnutné. Ak považuje takúto zmluvnú podmienku za neprimeranú (nekalú), zdrží sa jej použitia (Pannon, bod 2. výroku).

Z formy a obsahu zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi je zřejmé, že sa jedná o tzv. "formulárovú" zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalobca už vopred pripravený a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovanej, pričom žalovaná obsah tejto zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť, a ani neovplyvnila. V prejednávanej veci sa odvolací súd stotožňuje i s názorom súdu prvého stupňa, že zmluvné dojednania obsahujúce sankcie v podobe zmluvnej pokuty sú vyhotovené

takým drobným písmom, že to znemožňuje účastníkovi zmluvného vzťahu ako spotrebiteľovi sa riadne oboznámiť s dohodnutými zmluvnými podmienkami.

V posudzovanej veci tak prvostupňový súd správne "nachádzal" taký výklad ustanovení Občianskeho zákonníka, ktorý reflektoval i na obsah a účel unijnej ochrany spotrebiteľa obsiahnutej v príslušných smerniciach a zohľadnil aspekt materiálnej rovnosti medzi spotrebiteľom a dodávateľom.

Pokiaľ žalobca tvrdenie o určitosti dojednania o zmluvnej pokute odvodzuje poukazom na tabuľku č. 1 dodatku k zmluve o pripojení a "všeobecné podmienky MI", okrem toho, že tieto prvostupňovému súdu nepredložil ani napriek jeho výzve, možno pre úplnosť doplniť, že v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednania ukladajúce zmluvnú pokutu, zásadne nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale len spotrebiteľskej zmluvy samotnej (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis).

Pretože nebolo zistené, že by rozsudok v jeho napadnutej časti bol postihnutý vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.) z vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré obsahuje rozsudok súdu prvého stupňa, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje, odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Odvolací súd účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a keďže v odvolacom konaní žalobca úspešný nebol a procesne úspešná žalovaná náhradu trov v odvolacom konaní priznať nežiadala (§ 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.